

מ"ת 9348/04/19 - מדינת ישראל נגד מחמוד סמריה

בית משפט השלום לתעבורה בעכו

מ"ת 9348-04-19 מדינת ישראל נ' סמריה (עציר)

לפני כבוד השופטת אסתר טפטה-גרדי
מבקשת מדינת ישראל
באמצעות עו"ד ליאור דוד
נגד
משיב מחמוד סמריה (עציר)
באמצעות עו"ד עבד פיראס
מטעם הסגוריה הציבורית

החלטה

1. כנגד המשיב הוגשה, ביום 28.4.19, בקשה למעצר עד תום ההליכים, על פי סעיף 21(א)(1) לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה-מעצרים), התשנ"ו-1966, ובקשה לפסילתו עד תום ההליכים, מכח סעיף 47(ט) לפקודת התעבורה [נוסח חדש] התשכ"א-1961. זאת במקביל להגשת כתב אישום המייחס למשיב עבירות של נהיגה בזמן פסילה, רישיון נהיגה שפקע למעלה משנתיים, רישיון רכב שפקע תקופה העולה על שנה, ונהיגה ללא תעודת ביטוח תקפה.

2. התמצית העובדתית היא שביום 25.4.19, סמוך לשעה 12:00, נהג המשיב ברכב פרטי, מסוג "סובארו", מ.ר. 67-294-67, בשפרעם.

אותה עת נהג המשיב ברכבו על אף שהודע לו כי הוא פסול מנהיגה:

בתיק 2836-10-14, בבית משפט לתעבורה בחיפה, מיום 30.1.19, למשך 25 חודשים, בנוכחותו, והפקיד את רישיונו.

באותה עת רישיון הנהיגה שלו פקע ביום 19.2.17, רישיון הרכב פקע ביום 20.3.18, וכן נהג ללא תעודת ביטוח תקפה.

הנאשם ביצע את העבירה, במהלך נשיאת עונש של מאסר בעבודות שירות, בן 6 חודשים, שנגזר עליו במסגרת תיק 2836-10-14. כנגד הנאשם תלוי ועומד מאסר מותנה בן 7 חודשים, למשך 3 שנים, בר הפעלה, מתיק 2836-10-14.

3. לשיטת ב"כ המבקשת, המסוכנות הנשקפת מהמשיב גבוהה, עבירת המקור בעטיה נפסל היא נהיגה בשכרות, המשיב היה נוכח בעת מתן גזר הדין, והיה מודע לפסילה הארוכה שהושתה עליו, לתקופה של 25 חודשים. את העבירה הנוכחית ביצע בעת שנשא עונש מאסר בעבודות שירות. בנסיבות אלה לא ניתן לתת בו אמון ואין מקום לבחינת חלופת מעצר. למשיב ניתנה הזדמנות בעבר, אולם הוא לא השכיל לנצלה.

בנוגע להודעות המשיב ואשתו במשטרה, שלפיהן, אשת המשיב נהגה ברכב, צוין שקיימות סתירות ביניהן לבין גרסת השוטרים. על פי גרסת אשת המשיב, המפתחות היו אצלה, ומהודעות השוטרים עולה שהמפתחות היו ברכב. צוין שאשת המשיב שהתה באותה העת בקופת חולים, מרחק של כחצי קילומטר מהמקום בו שהה המשיב.

4. הסנגור חלק על קיומן של ראיות לכאורה בשל שורה של כשלים בחומר הראיות, כפי שיבואר בהמשך, ועל כן, לשיטתו, לא קיימת עילת מעצר.

צוין שגם אם בית המשפט יקבע שקיימות ראיות לכאורה, הרי שמדובר בארוע שאינו חריג בחומרתו, המשיב לא ניסה לברוח או להכשיל את השוטרים, שיתף פעולה, ועוכב לחקירה.

אמנם המשיב מצוי בעבודות שירות, אולם עיון בעברו התעבורתי, מלמד, שמלבד עבירה של נהיגה בשכרות, שבוצעה בשנת 2014, יתר העבירות הן טכניות או קלות. המשיב, נטען, לא צבר לחובתו הרשעות נוספות משנת 2014. צוין שבעבירות תעבורה מעצר מאחורי סורג ובריא הוא החריג.

הרכב בו בוצעה, לכאורה, העבירה, הטעים הסנגור, הושבת למשך 30 יום, וזהו הרכב היחיד המצוי בידי המשפחה, ועל כן לא נשקפת מהמשיב מסוכנות. המשיב אב ל-2 ילדים קטנים, מפרנס יחיד, ואין לחובתו רישום פלילי.

ב"כ המשיב הציע חלופת מעצר בית, בפיקוח 3 מפקחים, הוריו, שאינם עובדים, ובן דודו, שיפקחו עליו לסירוגין.

5. לאחר ששמעתי את טיעוניהם של ב"כ הצדדים אני בדעה שיש מקום להיענות לבקשה ולעצור את המשיב עד לתום ההליכים המשפטיים נגדו.

מתיק החקירה עולה קיומן של ראיות לכאורה להוכחת עובדות כתב האישום. כן קיימת עילת מעצר נוכח מסוכנות המשיב.

מסוכנות המשיב נובעת מחומרת העבירות ומהעובדה שהמשיב נעצר, נוהג, לכאורה, בעת פסילה, בעת נשיאת מאסר בעבודות שירות.

בעונש המאסר שנגזר עליו ועונש המאסר המותנה העומד ותלוי נגדו ובפסילה שהוטלה עליו, בגין הרשעה של נהיגה בשכרות, לא היה די כדי להניאו מלחזור ולאחוז ברכב, כשהוא בפסילה, ללא רישיון נהיגה תקף, ללא רישיון רכב, וללא תעודת ביטוח תקפה.

בנסיבות אלה מצאתי שאין בחלופה שהוצעה, מעצר בית בפיקוח הוריו ובן דודו, כדי לאיין את מסוכנותו של המשיב לשלום הציבור.

ראיות לכאורה

6. חומר החקירה הוגש לעיוני.

אפנה תחילה לדוחות השוטרים.

מדוח פעולה של השוטר מוחמד גריר, מיום הארוע, עולה שהבחין ברכב המשיב, "סובארו", שחור, בעל חלונות כהים, חונה, כשהמשיב בודד ברכב, חלון הנהג פתוח, שמשה קדמית שקופה. צוין שניתן לראות בודאות את הנהג. צוין שהשוטרים ביצעו פרסה, כדי לבדוק את הנהג, ובשלב זה איבדו עמו קשר עין. בדיקת לוחית הזיהוי העלתה שהרכב ללא מבחן רישוי, שייך למשיב, שפסול מנהיגה. השוטרים המשיכו בנסיעה לכיוון הרכב, והבחינו ברכב שנכנס כבר לחניה אחרת. השוטרים ניגשו לנהג. הנהג היה לבדו ברכב, הרכב מונע. צוין קשר עין רציף, זיהוי ודאי של הנהג מהרגע הראשון שהשוטרים הבחינו בו. לבקשת השוטרים, המשיב דומם את המנוע. צוין שהמשיב היה "בפניקה", מסר מיד שהוא פסול וביקש מהשוטרים שיסייעו לו, וירשמו את הדוחות על שם אשתו. הודע לו על עכוב עקב נהיגה בפסילה. לבקשתו, התקשר לאשתו, ביקש ממנה שתגיע לרכב וזו הגיעה למקום עם בתה הקטנה. משם הועבר לתחנת המשטרה. צוין שבעת שהמשיב נהג ברכב, אשתו ובתה, שהו בקופת חולים, מרחק של 300 מטר מהמקום בו נעצר הרכב.

מדוח הפעולה של השוטר מרואן פלאח, מיום הארוע, עלו דברים דומים. צוין שבתחילה הבחין ברכב המשיב, חונה בתחנת אוטובוס, הרכב נסע משם ופנה ימינה, עד שהשוטרים עצרו אותו. צוין שבעת שהשוטרים ניגשו אליו המשיב "היה מאוד לחוץ וידיו רעדו". המשיב מסר לשוטרים שאשתו בקופת חולים עם בתם, בת ה-4, והתקשר אליה. כל אותה עת אמר לשוטר "תעזור לי אני פסול ועושה עבודות שירות".

בזכרון דברים שרשם השוטר פלאח, מיום 26.4.19, צוין שהשוטרים הבחינו ברכב, בו נהג המשיב, במצב חניה, ביצעו לכיוונו פרסה, ועד שהגיעו למקום בו חנה הרכב, הרכב לא היה שם. צוין "איבוד קשר עין". השוטרים המשיכו בנסיעה והבחינו ברכב, כשהנהג מחנה את הרכב בצד הכביש, ככל הנראה מאחר שהבחין בניידת מאחוריו. צוין: "הנ"ל התקדם עוד מטר, ונעצר וחונה". השוטר צוין קשר עין, ובכך שהבחין בנהיגתו של המשיב. כשהשוטר ניגש אליו, המשיב היה עדיין ברכב, לבדו, רכבו מונע, מנוע חם. בעת שהשוטר פתח את דלת הנהג, הנהג דומם את המנוע, יצא מרכבו וזוהה בוודאות. לשאלת השוטרים מדוע נהג בפסילה, "רעד" ואמר: "תעזור לי אני פסול ועושה עבודות שירות". כשהודע לו שהוא מעוכב, מסר המשיב: "אני אגיד שלא נהגתי, אשתי נהגה". צוין שהמקום בו נעצר, מרוחק כ-100 מטר, מהמקום בו נראה לראשונה המשיב.

במזכר נוסף, מיום 26.4.19, צוין השוטר פלאח שהבחין בנהג לבד ברכב, יושב במושב הנהג, לא יצאו אנשים מהרכב, ובעת שכיבה את הרכב, מפתחות הרכב נשארו בסוויץ'.

במזכר נוסף של השוטר גריר, מיום 26.4.19, צוין שבפעם השנייה שהבחין במשיב, המשיב ישב במושב הנהג, לבדו, ולא יצאו אנשים מהרכב בשום שלב. מפתחות הרכב היו בסוויץ', כשהרכב מונע.

מהודעת אשתו של המשיב, כריים סמריה, במשטרה, עולה שזו מסרה שהיא נהגה ברכב לקופת חולים, כשברכב נסעו עמה בעלה ובתה. כשנכנסה לקופת החולים, בעלה נותר ברכב, הרכב עמד, והיא כיבתה את הרכב. לאחר מכן חזרה ונהגה ברכב, והם נסעו לכיוון האיטליז.

בהודעתה השנייה חזרה על גרסתה, שלפיה, היא נהגה ברכב. עם זאת, ציינה פרטים נוספים, כגון, שמפתחות הרכב היו עמה. כן ציינה שהייתה בחנות, הצמודה לאיטליז, ובעלה היה מחוץ לרכב, והמתין לה. כשנשאלה כיצד המפתחות היו

אצל השוטרים, השיבה שהיא מסרה לו את המפתחות. כשנשאלה כיצד גרסתה, שלפיה, בעלה היה מחוץ לרכב, מתיישבת עם גרסתו של המשיב, שלפיה, שיש ברכב ושמע מוזיקה, השיבה: "לא יודעת".

בהודעתו הכחיש המשיב שנהג ברכב, וטען שהיה לבדו בעת שהשוטרים עצרו אותו.

בהודעתו, מיום 26.4.19, כשנשאל היכן הייתה אשתו, בעת שנעצר, השיב: "בחנות". כשנשאל, אם כן, כיצד מתיישבים דבריו עם גרסתו שלפיה אשתו הייתה בקופת חולים עם הבת, השיב: "היינו בקופת חולים ואז באנו למכולת". כשעומת עם דוחות השוטרים, שלפיהם, ביקש להתקשר לאשתו, שתגיע אליו, הכחיש זאת. כשעומת עם גרסת אשתו, שלפיה, בעת שהשוטרים עצרו אותו, היא נהגה ברכב, השיב: "היא הייתה במכולת, אני רק התנעתי את הסוויץ, לשמוע מוזיקה".

ב"כ המשיב חולק על קיומן של ראיות לכאורה. לשיטתו, כעולה מחומר הראיות, קיים ספק האם המשיב נהג ברכב בעת האירוע. לגישתו, גרסת המשיב וגרסת אשתו, שנחקרה פעמיים, סמוך לאירוע ויום למחרת האירוע, תואמות. צוין שהיות שמדובר באירוע בו נצפה המשיב, לכאורה, פעמיים, בשני מקומות שונים, על ידי שני שוטרים, סביר להניח שאלה איבדו עמו קשר עין. מה גם ששני השוטרים ציינו שבצעו פרסה כדי להגיע לרכב המשיב. השוטרים לא ציינו, בזמן אמת, שהבחינו במשיב נוהג וציינו שחלונות הרכב שחורים. זאת ועוד, הדוחות הרבים שערכו השוטרים מעידים על נסיון לבצע מקצה שיפורים ולהוסיף פרוט על דוח הפעולה הראשוני.

7. לאחר שעיינתי בחומר הראיות, השתכנעתי שקיימות ראיות לכאורה להוכחת המיוחס למשיב בכתב האישום.

בדוח הפעולה שערך השוטרי פלאח, יום לאחר האירוע, צוין במפורש שהבחינו במשיב נוהג ברכב. בדוחות הפעולה, מיום האירוע, ציינו השוטרים שהבחינו לראשונה, במשיב, יושב ברכב, בחניה, כשהשמה הקדמית שקופה וזיהו אותו בוודאות. צוין שכשהגיעו למקום החניה הראשוני, הרכב כבר לא היה שם. השוטרי פלאח ציין שהרכב נסע ופנה ימינה עד שחנה מול האטליז ונעצר על ידם. שני השוטרים ציינו שבעת שפנו למשיב, המשיב היה "בפניקה", "רעדו לו הידיים", מסר מיד שהוא פסול, ביקש להתקשר לאשתו, ששהתה אותו זמן בקופת חולים, עם בתם הקטנה ופנה לשוטרים שיעזרו לו.

במזכרים הנוספים שרשמו השוטרים צוין שבעת שהבחינו במשיב, בפעם השנייה, המשיב ישב במושב הנהג, לא יצאו אנשים מהרכב, ובעת שכיבה את הרכב, המפתחות היו בסוויץ'.

ההודעות שמסר המשיב במשטרה סותרות, לכאורה, את הגרסה שמסר לשוטרים. כן נפלו סתירות, לכאורה, בין הודעותיו להודעות שמסרה אשתו במשטרה. סתירות אלה מחזקות את גרסת השוטרים.

8. לחלופין, עתר סנגורו של המשיב, שגם אם יקבע שקיימות ראיות לכאורה, וקיימת עילת מעצר, ישוחרר המשיב לחלופת מעצר בית, נוכח המפקחים שהוצעו, שיש בכוחם, לגישתו, לאיין המסוכנות הנשקפת ממנו.

עילת מעצר - מסוכנות

9. מסוכנותו של המשיב בנהיגה נלמדת מחומרת העבירות המיוחסות לו, מהצטברותן וכן מעברו הפלילי.

והתעבורתי.

על המסוכנות הנובעת מעבירה של נהיגה בזמן פסילה, ראה דבריו של כבוד הש' רובינשטיין, ברע"פ 2221/11, הראל נ' מדינת ישראל (לא פורסם):

"נהיגה בזמן פסילה אינה סתירת לחי לחוק בלבד, אלא סיכון לכולי עלמא, לנהגים ולהולכי הרגל מסביב, שהרי אם מצא בית המשפט כי פלוני אסור שיחזיק גה בידו וינהג ברכב, מעיד הדבר על מסוכנותו על הכביש".

וכן דבריו ברע"פ 665/11 אבו עמאר נ' מ"י (24.01.11):

"עבירות נהיגה בפסילה ללא ביטוח וללא רישיון, יש בהן לא רק דופי פלילי אלא אף מוסרי כפול: הסיכון המובהק לעוברי דרך (וגם לנוהג עצמו), וזו עיקר, וכן קשיים במימוש פיצויים בעקבות תאונות דרכים אם אלה יקרו חלילה בעת נהיגה כזאת; ראו למשל סעיפים 7 ו-12 לחוק הפיצויים לנפגעי תאונות דרכים, תשל"ה-1975, ומכל מקום הטלתם על קופת הציבור".

10. בענייננו, המשיב, יליד 1993, הוציא רישיון נהיגה בשנת 2010, והספיק לצבור לחובתו 10 הרשעות קודמות. האחרונה, היא בתיק פל"א 1469-08-18, בו הורשע, ביום 25.3.19, על בסיס הודאתו, בעבירות של נהיגה בשכרות, רישיון נהיגה שפקע למעלה משנה ונהיגה בקלות ראש (עבירות מיום 3.8.18). התיק קבוע לטיעונים לענוש ליום 7.10.19. לחובת המשיב הרשעה דומה בגין נהיגה בשכרות (סרוב), מיום 30.1.19, בתיק 2836-10-14, בעטיה הושתו עליו מאסר, בן 6 חודשים, בעבודות שירות, החל מיום 4.2.19, מאסר מותנה, בן 7 חודשים, פסילה בת 25 חודשים, ופסילה על תנאי, בת 6 חודשים. לחובתו הרשעות בנהיגה כשרישיון הנהיגה פקע מעל 6 חודשים, (משנת 2018), נהיגה כשרישיון רכב פקע (משנת 2016), נהג חדש צעיר, פחות מ-21 שנה, מעל 2 נוסעים, ללא מלווה (משנת 2015), נהיגה תחת השפעת אלכוהול (משנת 2013), ועוד.

רישומי הפלילי של המשיב כולל מב"ד, מיום 24.7.18, בגין גניבה והיזק לרכוש במזיד.

11. נהיגה בפסילה היא מעבירות התעבורה החמורות ומקימה עילת מעצר בגין מסוכנות. נכונים הדברים ביתר שאת, כשמדובר בנהג שנעצר, לכאורה, נוהג בפסילה, בעת נשיאת מאסר בדרך של עבודות שירות, שנגזר עליו רק ביום 30.1.19, כשמעל ראשו מרחף עונש מאסר מותנה. זאת ועוד, למשיב 3 הרשעות חמורות בגין נהיגה בשכרות, האחרונה מיום 25.3.19, ועבירות חוזרות של נהיגה ללא רישיון נהיגה ורישיון רכב שפקע.

עברו התעבורתי של המשיב מעיד שעונשים של מאסר ומאסר מותנה לא הניאוהו מלשוב ולבצע עבירה חמורה של נהיגה, לכאורה, בפסילה. התנהגותו מעידה על זלזול בצווי בית המשפט ועל מי שמורא הדין לא חל עליו.

חלופת מעצר

12. על פי סעיף 21 (ב)(1) לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), התשנ"ו-1996 [להלן: "חוק המעצרים"], על בית המשפט לבחון בשלב זה האם ניתן להשיג את מטרת המעצר באמצעות חלופה, שפגיעתה בחירות

המשיב הנה פחותה.

13. בדין טען סנגורו שלרוב אין מורים על מעצר עד תום ההליכים בגין עבירות תעבורה, אלא במקרים חריגים בלבד (בש"פ 2227/08 גריפאת נ' מדינת ישראל (לא פורסם, 14.3.2008)).

אולם, כפי שנפסק **בבש"פ 9573/09 עבדאללה סלימאן נ' מדינת ישראל** (להלן - עניין עבדאללה), בנסיבות יוצאות דופן, כשהתנהגותו של משיב מלמדת שאין לתת בו אמון והוא יסכן את שלום הציבור, יש להורות על מעצרו עד תום ההליכים (בש"פ 8495/08 טבאש נ' מדינת ישראל (לא פורסם, 26.10.2008); בש"פ 6373/09 אבו גאנם נ' מדינת ישראל (לא פורסם, 19.8.2009)).

לעניין זה אפנה לדבריה של כב' השופטת מרים קסלסי **במת (י-ם) 36-01-14 מדינת ישראל נ' מאגד רגבי**:

"טוען הסנגור כי הלכה מבית משפט עליון שאין לעצור עד תום ההליכים בתעבורה כבדרך שגרה אלא כחריג בלבד. מאז אותה אמרה (בש"פ 2227/08 **גריפאת** מיום 14/3/08), ובחלוף השנים, נאשמים לא מעטים הושמו במעצר עד תום ההליכים בגין עבירות תעבורה ומעצרים אושר בערכאות הערעור, לרבות בבית המשפט העליון. ראה למשל בש"פ 2173/12 **אל גניני נ' מדינת ישראל** מיום 22/3/12, שם אמר כב' השופט זילברטל כי **"יש מקרים בהם מסוכנותו של הנאשם מצדיקה את מעצרו עד תום ההליכים, הגם שמדובר בעבירות תעבורה"**. באותו מקרה דובר על נאשם שלו רישיון נהיגה פחות מארבע שנים, רישיונו נפסל ואף על פי כן נהג ימים ספורים בלבד לאחר מכן."

14. לאחר שבחנתי את נימוקי הצדדים ושקלתי את טענותיהם, הגעתי לכלל מסקנה שדין הבקשה להתקבל.

עברו התעבורתי של המשיב כולל 3 הרשעות בנהיגה בשכרות, האחרונה מיום 25.3.19. בהרשעתו, מיום 30.1.19, בעטיה של עבירה של נהיגה בשכרות(סרוב) נדון המשיב למאסר בעבודות שירות, למשך 6 חודשים, תוך שבית המשפט ציין שיש לקוות שהנאשם ישכיל לנצל את ההזדמנות הנוספת שניתנה לו ולא יחזור על מעשיו.

המשיב, כפי שעולה, לכאורה, מהמקרה שלפני, לא השכיל לנצל את ההזדמנות שניתנה לו, ופחות משלושה חודשים, מיום מתן גזר הדין, במהלך נשיאת עונש המאסר, בעבודות שירות, נהג, לכאורה, בפסילה, ללא רישיון נהיגה, ללא רישיון רכב וללא תעודת ביטוח. בהתנהלותו זו מעל המשיב באמון שנתן בו בית המשפט והוכיח שהמסוכנות הנשקפת ממנו גבוהה.

15. לעניין המפקחים, לא התרשמתי שניתן לתן בהם אמון ושיש בכוחם להבטיח שהמשיב לא ישוב לסורו. הוריו לא מנעו ממנו עד היום לשוב לסורו, ומי לידי כף יתקע שבעתיד יעשו כן. לא התרשמתי מדבריהם שיש בכוחם להציב למשיב גבולות ושהם ברי סמכות עליו. אביו ציין שלא ידע שהוא פסול מנהיגה, ולא ידע מהי העבירה בעטיה מבצע המשיב עבודות שירות. אמו גם היא לא ידעה מדוע הוא פסול מנהיגה.

בן דודו של המשיב עובד כקבלן בניין ולא ברור כיצד הוא יוכל לפקח עליו.

16. נוכח נסיבות ביצוע העבירה, ועברו של המשיב, ולאחר שהמשיב שב ואחז בהגה, לכאורה, כשהוא בפסילה, בעת נשיאת מאסר בעבודות שירות, ועל אף מאסר מותנה שהושת עליו, לא השתכנעתי מעדותם של המפקחים שיש בכוחם למנוע הישנות העבירות.

המשיב מעיד בהתנהגותו שאין לו מורא מהדין ומפגין זלזול בהחלטות ביהמ"ש ומי יארוב שלא יפר תנאי חלופת מעצר.

17. נוכח דפוס התנהגותו, ועל רקע העדר המורא שהפגין כלפי רשויות אכיפת החוק עד כה, במישור התעבורתי, והסיכון הנשקף ממנו לציבור, לא מצאתי שיש מקום לחלופת מעצר בשלב זה, אף לא בדרך של איזוק אלקטרוני.

נוכח האמור, אני מורה שהמשיב יעצר מאחורי סורג ובריח וזאת עד לתום ההליכים נגדו. נוסף על כך, אני מורה על פסילתו עד תום ההליכים נגדו.

ניתנה היום, כ"ה ניסן תשע"ט, 30 אפריל 2019, בהעדר הצדדים.